

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010813
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010813.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 22. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 6. decembra 2023, sp. zn. 1T/45/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako zodpovedná osoba za podnikateľský subjekt A. B. a. s., so sídlom C. XX, D. D., E.: XX XXX XXX nezaplatil v lehote splatnosti poistné na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa do zdravotnej poisťovne F. G. H., I., vyplývajúce zo zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to:

- mesiac máj 2021 vo výške 1.020,44 Eur splatné dňa 30. 06. 2021,
- mesiac jún 2021 vo výške 1.060,89 Eur splatné dňa 31. 07. 2021,
- mesiac júl 2021 vo výške 936,06 Eur splatné dňa 31. 08. 2021,

aj napriek tomu, že v deň splatnosti poistného mal dostatok disponibilných finančných prostriedkov na zaplatenie, čím spôsobil dlh na poistnom na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa v zdravotnej poisťovni F. G. H., I., J. XX, D., E.: XX XXX XXX vo výške 3.017,39 Eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená F. G. H. I. C. C. J. XX, D., E.: XX XXX XXX s jej nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine a o treste podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20. decembra 2023 odvolanie s tým, že predmetného trestného činu sa nedopustil a nespáchal skutok, z ktorého je obžalovaný. Má za to, že závery znaleckého posudku o tom, že spoločnosť A. B. a.s. mala dostatok peňažných prostriedkov na úhradu poistného je nesprávny a nezodpovedá sa so skutočnosťou. Údaje o stave peňažných prostriedkov v pokladni, ktoré znalkyňa použila z účtovníctva sú absolútne nereálne a takou peňažnou hotovosťou

spoločnosť A. B. a.s. nedisponovala. Účtovné záznamy, z ktorých znalkyňa vychádzala sú nesprávne. S účtovníčkou – I. K. spoločnosť A. B. a.s. skončila spoluprácu kvôli jej nekvalitnej a chaotickej práci ako aj kvôli požívaniu alkoholických nápojov, kedy nielenže už bola pri práci pod vplyvom alkoholu ale požívala alkohol aj pri výkone svojej činnosti. ňou vedené účtovné záznamy sú nezmyselné a nezodpovedajú skutočnosti. Znalecký posudok nedokazuje, že by spoločnosť A. B. a.s. mala peňažné prostriedky v uvedenej výške. Znalčka pri výsluchu odpovedala na otázky vyhýbavo a vzájomne rozporne, keď na jednej strane tvrdila, že jej bolo odovzdané kompletne účtovníctvo, avšak žiadne úkony na zistenie kompletnosti účtovníctva neurobila. Tvrdila, že mala všetky účtovné knihy, avšak v podkladoch k znaleckému posudku nebol uvedený účtovný denník ako jedna z dvoch základných účtovných kníh. Je presvedčený, že znalkyňa účtovný denník ani nemala. Pokladničná kniha, z ktorej znalkyňa vychádzala bola vytlačená zo softvéru, s ktorým nikdy nepracoval (nakoľko to ani nevie) a nikdy ju svojím podpisom ako správnu nepotvrdil. Určite tam musí chýbať veľa záznamov alebo sú tam iné chyby. Je jasné, že účtovníctvo nemohlo byť v poriadku, lebo by si inak spoločnosť nepožičiavala vyše 200 000 euro od tretej osoby na zaplatenie dlhov, ak by mala toľko peňazí v pokladni. Zopakoval, že nemal v hotovosti také peňažné prostriedky. Podľa znaleckého posudku E. J. L. mala spoločnosť A. B. a.s. ku dňu 30.06.2021 na bankovom účte sumu 1.221,16 EUR, ku dňu 31.07.2021 sumu 589,14 EUR a ku dňu 31.08.2021 sumu -53,11 EUR. Odhladnuc od tvrdených a nezmyselných súm, ktoré sa mali nachádzať v pokladni spoločnosti A. B. a.s., tak konaním obžalovaného mohlo dôjsť jedine k nezaplateniu poisťného vo výške 1.609,58 EUR (za máj 2021 vo výške 1.020,44 EUR a za jún 2021 len vo výške stavu na účte v sume 589,14 EUR), ale ani v tomto nemal obžalovaný úmysel nezaplatiť poisťné. Preto ak svojím konaním nezaplatil poisťné vo výške 1.609,58 EUR, tak sa nejedná o trestný čin, pretože pre trestnosť sa vyžaduje nezaplatenie poisťného vo väčšom rozsahu, čo predstavuje sumu 2 660 euro. Poukázal na to, že sám platby poisťného nevykonával, nepoužíval elektronické bankovníctvo, pretože s ním nevedel pracovať. Nerealizoval teda ani platby poisťného a nemohol teda spáchať skutok, z ktorého je obžalovaný. Zadávanie platieb do elektronického bankovníctva realizovali zamestnanci a účtovníčka spoločnosti A. B. a.s. a on sám ani výpočtu poisťného nerozumie. Dodal, že nikdy nekonal v úmysle nezaplatiť splatné poisťné, avšak z prostriedkov, ktoré mala spoločnosť A. B. a.s. k dispozícii boli prednostne uhrádzané náklady na činnosti, bez ktorých by táto spoločnosť nemohla existovať, a to najmä mzdy a platby za tovar či energie. V konaní nebol predložený a vykonaný žiadny dôkaz o jeho úmysle spáchať trestný čin. Aj v prípade uznania za vinného považuje trest za neprimeraný, kedy mu napadnutým rozsudkom bol uložený úplne rovnaký trest ako trestným rozkazom, hoci ho súd neuznal za vinného z polovice čiastkových útokov, z ktorých bol obžalovaný, ale na druhu ani výške trestu sa to žiadnym spôsobom neprejavilo.

Dôvody odvolania následne obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doplnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. marca 2023. Naďalej zotrval na tom, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu a to nesplnením subjektívnej stránky tohto trestného činu. Ako vyučený mäsiar sa nerozumie do účtovníctva v spoločnosti, a preto účtovníctvo bolo zabezpečené dodávateľským spôsobom a nevie ako je možné, že spoločnosť A. B. a.s. údajne mala v zmysle účtovníctva disponovať s takou nezmyselne veľkou hotovosťou ako uvádza znalecký posudok E. J. L.. V prípade ak by spoločnosť skutočne disponovala takouto hotovosťou nebol by žiadny problém týchto dlžných 3.017,39 EUR zaplatiť. Nakoľko však spoločnosť touto hotovosťou skutočne nedisponovala a nevie, kde by sa mala nachádzať, nemohol ako predseda predstavenstva uvedenú sumu zaplatiť a nemohlo tak dôjsť k naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Zdôraznil, že zo žiadnej výpovede ani z iných predložených dôkazov nevyplýva, že by niekto o predmetnom vyčíslenom zostatku na pokladni vedel resp. by skutočne prišiel do kontaktu s touto hotovosťou. Jediný dôkaz, ktorý poukazuje na tieto finančné prostriedky je práve predmetný znalecký posudok, kedy aj v tomto prípade bola suma zostatku na pokladni len dopočítaná činnosťou znalca z účtovných dokladov, čo predstavuje len nepriamy dôkaz o týchto finančných prostriedkoch. Preukázanie spáchanie trestného činu a naplnenie jeho skutkovej podstaty tak bolo postavené výhradne na skúmaní skutočnosti, či išlo o nezaplatenie z dôvodu, že nechcel alebo objektívne nemohol, kedy na tieto účely bola skúmaná solventnosť spoločnosti A. B. a.s. Práve údajnú existenciu finančnej hotovosti na pokladni, ktorá mala byť preukázaná prostredníctvom jediného nepriameho dôkazu súd ustanovil ako diferenciálny faktor medzi „prostým“ nezaplatením zákonnej povinnosti na jednej strane a trestným činom na druhej strane. V danom prípade tak došlo vo veci k rozhodnutiu na základe jediného nepriameho dôkazu, ktorý v žiadnom prípade nemohol viesť k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného a je presvedčený, že okresný súd mal uplatniť zásadu „in dubio pro reo“, ktorá je neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie neviny. Uvedené pochybnosti potvrdzuje dokonca aj súd v napadnutom rozsudku, kedy pripúšťa, že čo sa týka subjektívnej stránky, mal obžalovaný konať minimálne v nepriamom úmysle, a

teda nie je jednoznačne presvedčený o priamom úmysle obžalovaného a vnáša pochybnosti do ustálenia jednoznačného záveru. Čo sa však týka nepriameho úmyslu v rámci trestného činu nezaplatenie dane a poistného, tak je odôvodnenie rozsudku nesprávne. Pretože podľa toho, ako súd odôvodnil rozsudok, sa nepriamy úmysel vzťahuje na každého kto nezaplatil poistné alebo daň bez rozdielu, či bol toho objektívne schopný alebo nie, nakoľko každý je povinný poznať zákon, a teda každý, aj ten čo nezaplatil z dôvodu svojej objektívnej neschopnosti, vedel že porušuje záujem chránený zákonom a je s tým uzrozumeným (nakoľko nezaplatiť vo väčšom rozsahu je automaticky splnená objektívna stránka tohto trestného činu). Rozsudok vyvodzuje nepriamy úmysel takým spôsobom, že je vlastne daný vždy, čo je neprijateľné. Úmysel nesmie byť prezumovaný. Na preukázanie, že spoločnosť A. B. a.s. nemala uvádzanú finančnú hotovosť obžalovaný poukázal na to, že spoločnosť A. B. a.s. si musela počas obdobia 2019 až 2021 pre zachovanie svojej existencie viac krát požičať finančné prostriedky. V júni 2021 si spoločnosť požičiavala finančné prostriedky vo výške 250.000,00 EUR od spoločnosti M. N. C., E.: XX XXX XXX. Na zabezpečenie týchto záväzkov bola spoločnosť nútená zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam vo svojom vlastníctve v k.ú. O., obec O., okres O., ktoré je zapísané na LV č. XXXX a dokonca bola potrebná aj pomoc pani C. B. (bývalej manželky obžalovaného), ktorá zriadila záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. G. P. Q., obec G. P. Q., okres Brezno evidovaných na LV č. XXXX, ktoré sú v jej výlučnom vlastníctve. V prípade ak by spoločnosť disponovala finančnými prostriedkami tak, ako uvádza znalecký posudok, v žiadnom prípade by obžalovaný nepristúpil k zriaďovaniu záložného práva na majetku spoločnosti a už vôbec by nebolo potrebné, aby k tomuto kroku za účelom zachovania spoločnosti bola nútená pristúpiť aj pani C. B.. Je úplne nelogické a nezmyselné aby v prípade, ak by spoločnosť disponovala s takou hotovosťou pristupoval k takému veľkému riziku ako je požičanie finančných prostriedkov od nebankovej spoločnosti, čo by obžalovanému ako predsedovi predstavenstva spoločnosti A. B. a.s. zároveň neprineslo žiadne výhody. Ďalej poukázal na to, že spoločnosť M. N. C., E.: XX XXX XXX ako záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva priamym predajom. V prípade ak by spoločnosť A. B. a.s. disponovala finančnými prostriedkami za jednotlivé mesiace tak ako uvádza znalecký posudok, nebolo by nutné, aby došlo k výkonu záložného práva a strate uvedených nehnuteľností. Zopakoval, že ako predseda predstavenstva nemal k dispozícii finančné prostriedky vo forme hotovosti ako uvádza znalecký posudok, ktoré by mohli byť použité na úhradu dlžného poistného a nemal tak ako zaplatiť tieto dlžné finančné prostriedky. Záverom podotkol, že rozsudok v rámci poučenia zmätočne uvádza, že odvolanie voči vine nie je v tomto prípade prípustné. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. a postupom podľa § 322 Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil. Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodenej F. G. H., I., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s odôvodnením, že okresný súd v predmetnej veci správne zistil skutkový stav, vo veci vydal zákonný rozsudok a uložený trest je taktiež primeraný.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pričom v argumentácii sa pridržiaval skutočností uvádzaných v podanom odvolaní ako i jeho doplnení.

Obžalovaný uviedol, že zotrváva na tom, že vo firme peniaze neboli, pretože keby peniaze mal, určite by poistné zaplatil. Práve naopak, z dôvodu nedostatku financií si musel peniaze požičiavať, v dôsledku čoho bol nútený založiť nielen svoje nehnuteľnosti, ale pomohla mu i jeho bývalá manželka, ktorá založila taktiež i svoje nehnuteľnosti. Pôvodnú účtovníčku musel vymeniť, nakoľko si neplnila svoje povinnosti. Žiadal rozhodnúť v intenciách konečného návrhu predneseného jeho obhajcom, teda zrušiť napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na

hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného z prečinu nezaplata dané a poisťného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa, čo do viny, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na jeho odôvodnenie na stranách č. 4, 6 a 7. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd považoval za potrebné na tieto reagovať. Nebolo možné ich však akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine. Na rozdiel od názoru obžalovaného má krajský súd za to, že obžalovaným namietaný znalecký posudok jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že obchodná spoločnosť A. B. a.s. mala v dotknutých obdobiach dostatok finančných prostriedkov, aby si riadne a včas splnila voči poškodenej F. G. H., I. svoje povinnosti. Nie je pravdou, žeby znalkyňa pri výsluchu odpovedala vyhýbavo a už vôbec nie rozporuplne. Takéto závery zo súdneho spisu absolútne nevyplývajú. Naopak, na hlavnom pojednávaní dňa 6. decembra 2022 (čl. 325 – 327) znalkyňa jednoznačne zotrvala na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku, výslovne uviedla, že na vypracovanie znaleckého posudku mala predložené účtovníctvo dotknutého podnikateľského subjektu v dostatočnom rozsahu. Z pohľadu krajského súdu niet jediného relevantného dôvodu, aby bol takýto dôkaz spochybňovaný. Navyše, keď obžalovaný k jeho spochybneniu nepredložil súdu žiaden dôkaz, a teda jeho tvrdenia tak nie sú ničím podložené. Podľa názoru krajského súdu, za dôkaz spochybňujúci správnosť uvedeného znaleckého posudku nemožno považovať samotnú skutočnosť, že bol založený nehnuteľný majetok dotknutej obchodnej spoločnosti, príp. i majetok bývalej manželky obžalovaného. Predmetný znalecký posudok ako zákonný dôkaz bol potom správne podkladom napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o rozsah nezaplata poisťného, toto je dané výkazmi nedoplatkov vystavenými poškodenu F. G. H., I. a predstavuje sumu 3 017,39 euro. Úvahy obžalovaného, že z dôvodu nedostatku peňazí na bankovom účte dotknutej obchodnej spoločnosti, sa svojím konaním mohol dopustiť nezaplata poisťného na zdravotné poistenie maximálne do výšky 1 609,58 euro nemajú žiadne opodstatnenie. So záverov znaleckého posudku totiž jednoznačne vyplýva, že bez ohľadu na zostatok finančných prostriedkov na bankovom účte, dotknutá obchodná spoločnosť mala dostatok hotovosti na pokladni, aby dlh na poisťnom v predpísanej výške 3 017,39 euro riadne a včas zaplatila. Krajský súd sa tak v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný ako predseda predstavenstva zodpovedá za nezaplata poisťného na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa do zdravotnej poisťovne F. G. H., I. za mesiace máj 2021, jún 2021 a júl 2021 v plnej výške 3 017,39 euro.

Rovnako ako nedôvodnú krajský súd vyhodnotil odvolaciu námietku obžalovaného, že sám platby poisťného nevykonával, že tieto činnosti zabezpečovali jeho zamestnanci a on ako vyučený mäsiar sa nerozumie do účtovníctva, ani do výpočtu poisťného. Ako správne uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku, obžalovaný titulom svojej funkcie predsedu predstavenstva bol povinný sa venovať obchodnému vedeniu spoločnosti s odbornou starostlivosťou, do ktorej oblasti treba jednoznačne zaradiť i platenie poisťného do zdravotnej poisťovne.

Pokiaľ sa obžalovaný bránil, že nemal v úmysle nezaplatiť splatné poisťné, krajský súd je toho názoru, že sa obžalovaný snaží len vyhnúť svojej zodpovednosti. V úplnej zhode s názorom okresného súdu má krajský súd za to, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák., čo znamená, že bol minimálne uzrozumený s tým, že nezaplatením predmetného poisťného porušuje záujem chránený Trestným zákonom. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 6 odsek druhý, vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, kedy pri nezaplatení poisťného ide o trestný čin, a kedy len o prosté nesplnenie zákonnej povinnosti a krajský súd v podrobnostiach odkazuje na časť tohto odôvodnenia. Nie je potom opodstatnené tvrdenie obžalovaného obsiahnuté v jeho odvolaní, že podľa okresného súdu sa nepriamy úmysel vzťahuje na každého, kto nezaplatil poisťné alebo daň bez rozdielu, či bol toho objektívne schopný alebo nie. Takýto názor okresného súdu z napadnutého

rozsudku vôbec nevyplýva. Práve naopak, okresný súd v napadnutom rozsudku výslovne uviedol, že diferenciačným znakom medzi prostým nezaplatením zákonnej povinnosti na jednej strane a trestným činom na strane druhej je to, či osoba splatnú daň alebo poistné nezaplatí z dôvodu, že nechce, alebo objektívne nemôže, napr. z dôvodu insolventnosti. Keďže v prejednávanej veci bolo znaleckým dokazovaním jednoznačne preukázaná solventnosť obchodnej spoločnosti uhradiť predpísané poistné (teda obžalovaný nemal objektívny dôvod na neuhradenie poistného), správne potom okresný súd uzavrel, že obžalovaný ako osoba zodpovedná pri nezaplatení poistného konal minimálne v nepriamom úmysle. Nie je opodstatneným ani tvrdenie obžalovaného, žeby mal okresný súd pochybnosti, čo sa týka subjektívnej stránky, či obžalovaný konal v priamom alebo v nepriamom úmysle. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že okresný súd v napadnutom rozsudku vyslovil, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle a teda podľa názoru obžalovaného, nie je okresný súd jednoznačne presvedčený o priamom úmysle obžalovaného. Na tomto mieste krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný jednoznačne svojím konaním naplnil subjektívnu stránku predmetného trestného činu, teda konal úmyselne, pričom je bez právneho významu, či v danej veci ide o priamy alebo nepriamy úmysel, čo okresný súd práve a správne vyjadril tak, že tohto skutku sa obžalovaný dopustil minimálne vo forme nepriameho úmyslu. Okresný súd teda nemal žiadne pochybnosti o tom, že konanie obžalovaného bolo úmyselné. Nebolo teda absolútne dôvodné uvažovať o aplikácii zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, ako sa obžalovaný nedôvodne domáhal.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, obžalovaný podané odvolanie v tomto smere odôvodnil len tým, že trest považuje za neprimeraný, kedy mu napadnutým rozsudkom bol uložený úplne rovnaký trest ako trestným rozkazom, hoci ho súd neuznal za vinného z polovice čiastkových útokov, z ktorých bol obžalovaný, ale na druhu ani výške trestu sa to žiadnym spôsobom neprejavilo. K uvedenej odvolacej námietke krajský súd zdôrazňuje, že pri ukladaní trestov sa vychádza zo zásad upravených v Trestnom zákone. Pokiaľ aj bol obžalovaný zbavený viny z polovice čiastkových útokov, neznamená to automaticky zníženie trestu o polovicu alebo uloženie iného druhu trestu, ako sa mylne obžalovaný domnieva. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd sa stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu a ním uložený trest považuje za zákonný a primeraný a konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť. Okresný súd správne u obžalovaného nevezhliadol žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. S poukazom na to bolo potom možné obžalovanému za spáchaný prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody až na tri roky. Prihliadnuc na vyššie uvedené, nemožno konštatovať, žeby trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov, bol nezákonný alebo neprimerane prísny.

Obžalovaný taktiež v odvolaní namietol, že nebol správne poučený o opravnom prostriedku. Pokiaľ aj poučenie v napadnutom rozsudku nesprávne uvádza, že odvolanie voči vine nie je prípustné, ide o pochybenie nespôsobujúce nezákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku. Obžalovaný voči rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj čo do výroku o vine a krajský súd sa ním náležitým spôsobom zaoberal, a tak obžalovaný nebol na svojich právach žiadnym spôsobom ukrátený.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.